

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **POHOTOVOŠŤ, s. r. o.**, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: X., zastúpenej spoločnosťou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, IČO: X., v mene a na účet ktorej koná advokát doc. JUDr. B. F., proti povinnému **L. R.**, bývajúcemu B., **pre vymoženie 219,08 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou pod sp. zn. 4 Er 3082/2008, o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 19. novembra 2012 sp. zn. 23 CoE 199/2012, takto

r o z h o d o l :

Odvolacie konanie **z a s t a v u j e .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bánovce nad Bebravou uznesením z 30. apríla 2012 č. k. 4 Er 3082/2008-46 exekúciu vyhlásil za neprípustnú a exekúciu zastavil (§ 57 ods. 1 písm. g/ zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, ďalej len „Exekučný poriadok“), vstup Z., so sídlom v N., IČO: X. do konania ako vedľajšieho účastníka nepripustil a jeho návrh na vylúčenie súdneho exekútora JUDr. R. K., doručený okresnému súdu 16. augusta 2011, zamietol. Dospel k záveru, že dojednanie rozhodcovskej doložky v predmetnej spotrebiteľskej zmluve (zmluve o úvere z 10. októbra 2007) je neprimeranou podmienkou, spotrebiteľ (povinný) nie je ňou viazaný a táto je v rozpore s príslušnými ustanoveniami, najmä § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj v rozpore s ustanoveniami Smernice Rady 93/13/EHS. Vedľajšieho účastníka nepripustil do konania s poukazom na ustanovenie § 37 ods. 1 Exekučného poriadku, lebo tento striktnie

vymedzuje účastníkov konania a návrhu na vylúčenie exekútora nevyhovelo s poukazom na ustanovenie § 30 ods. 3, 4, 5 Exekučného poriadku, lebo uvedené združenie nie je oprávnené podávať takýto návrh (nie je účastníkom exekučného konania).

Proti uvedenému uzneseniu podala (na pošte 22. mája 2012) odvolanie oprávnená, ktoré bolo okresnému súdu doručené 23. mája 2012.

Podaním z 26. júla 2012, doručeným okresnému súdu 9. augusta 2012, oprávnená navrhla, aby bolo konanie postupom podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a čl. 267 zmluvy o fungovaní EÚ prerušené a súčasne doplnila právnu argumentáciu k podanému odvolaniu. Návrh na prerušenie konania odôvodnila tým, že považuje za potrebné, aby Súdny dvor EÚ podal výklad pojmu „nekalá zmluvná podmienka.“

Krajský súd v Trenčíne uznesením z 19. novembra 2012 sp. zn. 23 CoE 199/2012 návrh oprávnenej na prerušenie konania zamietol, odvolanie Z. odmietol a uznesenie súdu prvého stupňa v časti výroku I. a II. (vyhlásenie exekúcie za neprípustnú a zastavenie exekúcie) zrušil a vec mu (v tejto časti) vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení na margo prerušenia konania poukázal na ustanovenie § 36 ods. 5 Exekučného poriadku a (zo špecifikovaných dôvodov) dospel k záveru, že v preskúmvanej exekučnej veci nie je potreba obrátiť sa s predbežnou otázkou (otázkami) týkajúcimi sa výkladu únieového práva na Súdny dvor EÚ. Interpretáciou ustanovenia § 37 Exekučného poriadku dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne a dôvodne nepriznal Združeniu na ochranu finančného spotrebiteľa OFS postavenie vedľajšieho účastníka, lebo v exekučnom konaní vedľajší účastník neprichádza do úvahy. Preto jeho odvolanie odmietol v súlade s § 218 ods. 1 písm. b/ O.s.p. ako odvolanie podané niekým, kto naň nie je oprávnený. V časti výrokov o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a zastavení exekúcie vychádzajúc zo zásady, že konanie začaté pred účinnosťou novej právnej úpravy sa dokončí už podľa novej právnej úpravy (a v nadväznosti na gramatický a logický výklad prechodného ustanovenia § 243 ods. 1 Exekučného poriadku v znení novely č. 230/2012 Z. z.) uznesenie súdu prvého stupňa zrušil, lebo mal za to, že bolo nevyhnutné nariadiť pojednávanie (§ 57 ods. 5 zavedený do Exekučného poriadku novelou č. 230/2012 Z. z. účinnou od 8. augusta 2012). Súdu prvého stupňa uložil povinnosť v ďalšom konaní opätovne posúdiť otázku prípustnosti, resp. neprípustnosti predmetnej exekúcie v súlade s príslušnými ustanoveniami Exekučného

poriadku, ustanovením § 45 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní a príslušnými ustanoveniami právneho poriadku chrániacimi spotrebiteľa.

Proti tomuto uzneseniu, vo výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania, podala oprávnená odvolanie. Navrhla, aby bolo napadnuté uznesenie v označenom rozsahu zrušené a vec vrátená odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Namietala odňatie jej možnosti konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), nesprávne právne posúdenie veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.), zlú interpretáciu ustanovenia § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a nepreskúmateľnosť napadnutého uznesenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po zistení, že odvolanie podala oprávnená, skúmal, či sú splnené procesné predpoklady, iba za splnenia ktorých môže o podanom odvolaní konať.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Procesné podmienky v občianskom súdnom konaní, i napriek tomu, že ich Občiansky súdny poriadok ako základný procesný predpis výslovne nevypočítava, možno považovať za predpoklady (existujúce tak na strane súdu, ako i na strane účastníkov konania), ktoré musia byť nevyhnutne splnené, aby sa dosiahol cieľ občianskeho súdneho konania. Procesné podmienky obsahovo vyjadrujú predpoklady rozhodovania vo veci samej a súd ich skúma ex offo. Ak pri ich skúmaní dôjde k záveru, že v konaní ide o taký ich nedostatok, ktorý nemožno odstrániť, konanie zastaví (§ 104 ods. 2 O.s.p.). Medzi tieto procesné podmienky nepochybne patrí aj funkčná príslušnosť súdu na prejedanie veci vyplývajúca zo zákona.

V prejednávanej veci z hľadiska formálneho (najmä označenia opravného prostriedku), ani obsahového (predovšetkým citácie relevantných zákonných ustanovení, ako aj argumentácie, tvrdení, námietok, zvolených formulácií a vymedzenia toho, čo účastník žiada) nebolo možné mať pochybnosti o tom, že procesný úkon oprávnenej, ktorým napadla uznesenie Krajského súdu v Trenčíne z 19. novembra 2012 sp. zn. 23 CoE 199/2012, je odvolaním v zmysle § 201 a nasl. O.s.p.

Podľa § 201 (veta prvá) O.s.p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje.

Podľa § 9 ods. 1 O.s.p. na konanie v prvom stupni sú zásadne príslušné okresné sudy. Krajské sudy rozhodujú ako sudy prvého stupňa a/ v sporoch o vzájomné vypořádanie dávky poskytnutej neprávom alebo vo vyššej výmere, než patrila, medzi zamestnávateľom a príjemcom tejto dávky podľa právnych predpisov o sociálnom zabezpečení, b/ v sporoch medzi príslušným orgánom nemocenského poistenia a zamestnávateľom o náhradu škody vzniknutej nesprávnym postupom pri vykonávaní nemocenského poistenia, c/ v sporoch týkajúcich sa cudzieho štátu alebo osôb požívajúcich diplomatické imunity a výsady, ak tieto spory patria do právomoci súdov Slovenskej republiky (§ 9 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 10 ods. 1 O.s.p. krajské sudy rozhodujú o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov.

Podľa § 10 ods. 2 O.s.p. o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že Najvyšší súd Slovenskej republiky je funkčne príslušný rozhodovať iba o tých odvolaniach, ktoré smerujú proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa; prípady, v ktorých je rozhodnutie krajského súdu rozhodnutím súdu prvého stupňa, sú pritom zákonom taxatívne vymedzené (pozri § 9 ods. 2 O.s.p.).

Rozhodnutie krajského súdu o zamietnutí návrhu oprávnenej na prerušenie konania vydané po začatí odvolacieho konania nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa, ale je rozhodnutím krajského súdu ako súdu odvolacieho. Funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na prejednanie podaného odvolania oprávnenej preto nie je daná.

Chýbajúca funkčná príslušnosť ktoréhokolvek súdu na prejednanie určitej veci, ktorá inak patrí do právomoci súdu, predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto konanie o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 19. novembra 2012 sp. zn. 23 CoE 199/2012 zastavil bez toho, aby preskúmaval vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

Oprávnená z procesného hľadiska zavinila, že sa odvolacie konanie muselo zastaviť a vznikla jej povinnosť nahradiť povinnému trovy tohto konania (§ 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 2 O.s.p.). Odvolací súd mu nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, lebo nepodal návrh na rozhodnutie o priznaní tejto náhrady (§ 224 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. februára 2013

JUDr. Ladislav Górasz, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Viera Čulenová